

Óvárosi Hírmondó

A Rákospalota-Óvárosi Református Egyházközség Lapja
2016. Pünkösd hava

A Szentlélek GPS-e

*„A Szentlélek olyan, mint egy jól működő GPS bennünk:
mutatja az utat Isten országa felé.”*

Nem szokás a pünkösdre készülni, hiszen nem is olyan régen még piros betűs ünnep sem volt. Nagy ünnep a karácsony, a húsvét, kapcsolódnak hozzájuk szokásaink, de hogyan ünnepeljük a pünkösdöt? Nem baj, hogy ez az ünnep nincs megterhelve annyira sallangokkal, így a lényegre figyelhetünk. Különben sem arról szól a pünkösd, hogy nekünk kellene valamit cselekednünk, sokkal inkább arról, amit a Lélek cselekszik velünk, ahogy tette, amikor kiáradt a tanítványokra, akik megelevenedtek, megújultak, és végre betöltötték küldetésüket.

A Léleknek ez a legnagyobb ajándéka: holtból eleven lesz az ember. Szükséges újonnan születnünk. Rendszeresen szükségünk van a megelevenedésre. Emberek vagyunk, terheket viszünk, a napi munka, rutin elszívja az erőnket, gyakran el is tévedünk. Mindenünk túl sok vagy éppen túl kevés, attól függően, miről is van szó: nehézségekről, erőről vagy örömeiről, időről. De hangzik az ígéret: *„Lelkemet adom belétek, életre keltek...”* (Ez 37,14) Ahol a Lélek átmegy, ott élet támad, legyen szó egy bűneiben halott szívről, egy kapcsolatról, megfáradásról, tehetetlenségről, hiábavaló erőlködésről vagy betegségről. A Szentlélek összeköt Krisztussal.

A Szentlélek olyan, mint egy jól működő GPS bennünk: mutatja az utat Isten országa felé. Nemrégén vásároltunk egy autót, és próbáltuk hozzá beállítani a navigációt egy okostelefonnal. Használat közben csodálkoztam rá erre a találmányra. Nem nagyon bíztunk benne, minduntalan felülbíráltuk, magunktól akartuk megtalálni a helyes utat. A Szentlélek vezetésében száz százalékban megbízhatok, ő nem téveszt. Tudja koordinátáimat: hol tartok, mennyi az erőm, mik a képességeim. Megvannak az eszközei arra nézve, hogy megértesse velem akaratát, még beszélni is tud az Ige által. Nem kell megvárnom, amíg eltévedek.

Először őt kérhetem, hogy fogja meg a kezemet és vezessen. Ha eltévedtem, kivezet a jó útra, kegyelem, hogy van nála újratervezés, még sokadjárja is. De indulhat úgy minden napom, hogy ráhangolódok, kérem, hogy ő jelölje ki az úti célomat is. Ha van folyamatos kapcsolatom vele, akkor működik. Vigyázni kell, nehogy valami leárnyékolja! Ő diktálja a tempót is. Előfordul, hogy szól: túl gyorsan mész! Megéri figyelni rá.

A Szentlélek ajándékai készítenek fel a szolgálatra, nemcsak a gyülekezetben, de otthonunkban, munkahelyeinken is. Ettől könnyebb a hívő élet, nem kell erőlködni, alkalmatlan voltom ellenére is alkalmassá leszek arra, amire rendeltettem. Átala lehetek elég jó anya, feleség. Lélek által lehetek más, mint ami tőlem telik, élhetek krisztusi módon, sőt még szolgálhatok is úgy, ahogy Istennek kedves. Kérhetem Istent ezen a pünkösdőn, hogy kezdjen el megeleveníteni. Elé vihetem imádságban megtorpanásaimat, kudarcaimat, családomat, gyülekezetemet, országunkat. Lélek által minden lehetséges, még az is, hogy változzak és változzanak a körülöttem élők is.

Petőné Juhász Emília

2016. május 8. – Jubiláns konfirmandusok vasárnapja

Eljöttél. Itt vagy újra az első sorokban,
hol ültél egykor izgatottan, talán félve konfirmandus korodban.
Eltelt azóta jó néhány év, évtized vagy majd egy egész élet.
Keresel ismerős arcokat, érzéseket sok kedves emléket.

Hol és merre jártál, mi történt Veled azóta?
Tudja Isten és te, édes vagy keserű volt-e az élet útja!
Volt sok öröm, de bánat is és csalódás biztos,
de mindvégig Veled volt Megváltód, Jézus Krisztus!
Továbbra is Ő akar az életed Ura lenni,
csak is vele érdemes és lehet az élet rögzös útján menni.
Isten adjon erőt, hogy megtartsd fogadásod,
mit egykor tettél és ma tehetsz,
hálás szívvel az Ő dicsőségét hirdetve,
hogy te is Megváltott gyermeke lehetsz!

Toldi Csaba főgondnok

A konfirmáció

Történetileg:

- az ókori egyházban a felnőttkeresztséggel *együtt* gyakorolták a kézzrátétel szertartását.
- később a gyermek 7 éves korában részesült kézzrátételben.
- középkorban a római egyház *sákramentummá* nyilvánította.
- a konfirmáció először református formában a cseh-morva testvéreknél jelentkezik.
- A reformátorok elvetették mint sákramentumot, de fontosnak tartották a vizsgát, amely 10 éves korban történt. Nálunk a XIX. Században válik általánossá.

Dogmatikailag:

- nem a keresztség kiegészítője, nem pecsételi meg az ifjú nagykorúságát.
- a konfirmáció **hitvallás**: a gyermek megismeri egyházát, hitvallását és ezt személyesen is magáévá teszi.
- **Fogadalomtétel**: mert elkötelezi magát arra, hogy az egyháznak és Krisztusnak hűséges tagja legyen.
- **tanítványa válás-tevés**.
- **az úrvacsorára készít elő**: ez által tovább erősödik hitben.

Mi a konfirmáció?

A konfirmáció lényegileg hármass ünnepe:

- Az **ifjaké**, akik a gyülekezet öntudatos tagjai lesznek és vállalják a felelősséget, a gyülekezethez tartozást és részt vehetnek az úrvacsorai közösségben.
- A **szülőké**, akik a keresztség alkalmával tett fogadalomnak tesznek eleget.

- A **gyülekezeté**, mely felelős volt a gyermekért, és a konfirmációban együtt erősödik. Bármennyire személyes jelleget hordoz, nem feledkezhetünk meg arról, hogy gyülekezeti ügy. A konfirmálók a gyülekezet gyermekei. Nemcsak a szülők és keresztszülők, hanem az egész gyülekezet keresztelési fogadalmat tett.

A konfirmáció lehetőség:

- az ifjak összegyűjtésére és megszólítására az evangéliummal. A hívogatás szolgálata nemcsak a lelkipásztor feladata, hanem a gyülekezeté is, és a szülők felelőssége.

- a lelki közösség gyakorlására. Tudatosítsuk magunkban is, a konfirmandusokban is azt, hogy a gyülekezeti közösség más, mint bármely más közösség. Ezt a közösséget a Szentlélek teremti meg. Ezt azért jó tudni, hogy a lelkész nem magához, hanem Krisztushoz kapcsolja a híveket.

- hitünk igazságainak rendszerbe foglalt átgondolására, megtanítására.

- gyülekezetünk és egyházunk történetének megismertetésére. A múlt ismerete nélkül nem értjük meg a jelent és rosszul építjük a jövőt. Szükséges a lelki gyökereket feltárni.

- a református kegyesség gyakorlása. Érzékeltetnünk kell, hogy a keresztyénység: életforma. Nem elvont elmélet, hanem a hit ismereteiből fakadó élet. (rendszeres bibliaolvasás, imádkozás, istentiszteleten való részvétel...)

- az ifjak lelkigondozására.

Summázzuk az elmondottakat: a konfirmáció nem a hitoktató befejezése, az ott tanultak összefoglalása, hanem kezdete valami újnak, vagy folytatása annak, ami már korábban megkezdődött: az öntudatos, felelős keresztyén életnek. 2016-ban 11-en konfirmálnak. Fogadják szeretettel soraikat.

Bezdek Szilárd Zsolt vagyok, 13 éves. Rákospalotán élek a családommal, itt kereszteltek meg. Az Angol Nyelvet Emelt Szinten Oktató Általános Iskolába tanuló, 7. osztályban. Az angol a kedvenc tantárgyam. Iskolás koromban hittanra, idén pedig konfirmációs előkészítőre járok. A balatonszemesi hittan táborokban többször is részt vettem. Ezeken az alkalmakon tanultam Istenről, a bibliai történetekről és személyekről. Sok új gyereket is megismerhettem. Az előkészítő órák óta egyre inkább észreveszem Istent a hétköznapijaimban is. Szabadidőmet tollaslabdaedzéssel, filmnézéssel és játsszással töltöm.

Nevem **Böhmer Orsolya**. Édesanyám: Dr. Böhmerné Benkovics Ilona. Édesapám: Dr. Böhmer Péter – 2013.03.23-án elhunyt. Öcsém, Böhmer Péter szeptembertől második osztályos lesz, húgom Böhmer Fanni pedig, szeptembertől kezdi az első osztályt a Benkő István Református Általános iskolába, ahová jelenleg én is járok. Még nem tudom, mi szeretnék lenni, de szeretek zenét hallgatni, rajzolni, kirándulni. Ebben az évben kezdtem el hittanra járni. Édesapám, nagyszüleim reformátusok, 2004 októberében engem is reformátusnak kereszteltek. Hálás vagyok az Istennek azért, hogy hitem van, és a felkészítési idő alatt hitem erősödött. Soha nem vagyok egyedül, és nem félek semmitől, mert az én Istenem velem van.

Dudás Anna vagyok 13 éves és a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnáziumba járok. A gyülekezet tagja vagyok már baba korom óta. Van két lánytestvérem, akik szintén ide járnak a közösségbe. A balatonszemesi táborba már 8 éve állandó tag vagyok, és nagyon szeretem az ott töltött időt. Szeretek néptáncolni. A konfirmációi előkészítő nekem az Istennel való kikapcsolódást jelentette.

Hangay Virágnak hívnak és Budapesten belül Zuglóban lakok. A Benkő István Református Iskolába tanulok. Nagyon szeretek rajzolni, táncolni, olvasni, zenét hallgatni.

Fontosnak tartom azt, hogy ide járjak a gyülekezetbe, mert itt egy kedves, jó közösség van, és sok új dolgot is tanulhatok. Itt át tudom gondolni a héten történt dolgokat és tudok figyelni Istenre.

Nagy Rékának hívnak. A Benkő István Református Általános Iskolába járok. Két lánytestvérem van, az egyik 16, a másik 10 éves. Szeretem az állatokat. Van egy cicánk, akit Lilinek és egy kutyánk, akit Horkának hívnak. Szeretek olvasni, leginkább regényeket. Szeretek főzni, és egyszer ilyen jellegű iskolába szeretnék továbbtanulni. Számomra a konfirmáció a megtisztulást, Isten követését és az Úr lelki befogadását jelenti.

Pintér Barnabás vagyok, 1 éves korom óta élek Rákospalotán a szüleimmel, és húgommal, Pannival, aki 3 évvel fiatalabb nálam. Az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumba járok, kedvenceim a természettudományos tantárgyak. Hittanra első osztályos korom óta járok Kati nénihez, sok barátot szereztem és minden nyáron várom a balatoni tábort is. 11 éves koromban ugyanebben a templomban kereszteltek, és a kereszttestvérem (Dudás Anna) is most fog konfirmálni. Ő is és a keresztszüleim is támogattak a konfirmálásban. Az előkészítő nagyon tetszett, mert sok kérdésemre választ kaptam, jobban megismertem a Bibliát és felnőttesebb módon közelítettük meg a témákat.

Én **Schrikk Norbert** vagyok, szüleimmel és testvéremmel már születésem óta itt élek Rákospalotán. A Babits Mihály

Gimnázium hetedik osztályos tanulója vagyok. Hitoktatómat már óvodás korom óta ismerem, először bátyám hittanóráin találkoztunk, majd később a Szövőgyár utcai óvodában én is részt vettem a hittan órákon. A konfirmáció számomra a Krisztusban való hit, és a gyülekezethez való tartozásom megerősítése.

Újszászy Réka vagyok, idén töltöm be a 15. életévemet. Zuglóban élek a szüleimmel és a házunkkal szemközti iskolába járok. Ugyan nincs testvérem, de szinte az egész rokonságom Budapesten él és őket gyakran látogatjuk.

Nagypapám íratott be a konfirmációs órákra, és itt megismerhettem egy kedves közösséget. Hálás vagyok az Úrnak, hogy elvezetett idáig és hangulatos órák keretében megtudhattam többet a Bibliáról, a gyülekezetről, a tanításokról, az Úrról és még sok másról. Az utóbbi években úgy érzem közelebb kerültem Istenhez és magamra találtam. Volt mikor kértem segítségét, mert úgy éreztem már csak Ő az, aki ítélkezhet a kéréseim felett. Meghallgatott és elfogadta a könyörgésem oltalmáért. Kisegített a bajból, ezzel a hitemet erősítve.

„Mi lett volna, ha... – külön-külön csak pusztá szavak. De együtt képesek ott visszhangzani az ember fejében.” Ez a mondat ihletet meg arra, hogy ezzel kezdjem a bemutatkozást. **Fábiánné Hársfai Barbara** vagyok, 39 éves római katolikus vallású születésű, aki nemcsak örökölte a vallását, de gyakorolta is. Budapesten lakom, boldog családban nevelgetjük férjemmel egy szem kislányunkat, Lucát, aki 8 hónapos. Jó néhány iskola után jómagam irodai alkalmazott vagyok lassan 20 éve, férjem is ugyanabban a szakmában dolgozik, amelyet 20 évesen elkezdett. Az állandóság és a megbízhatóság mára már a családi mottónk.

Jóban és rosszban, szegénységben és betegségben.

Az esküvőnk a Rákospalotai Nagyasszonyok templomban volt 2003-ban, ezért szeretttük volna, ha Luca kislányunkat is ott keresztelik meg. De ahogy lenni szokott – és ezért az Úrnak sem lehet kivetni valója – egy családban vannak katolikusok, reformátusok és evangélikusok. Egy nagycsalád, akik tisztelik és szeretik egymást, és az Úrhoz kötődnek. Sajnos, a katolikus pap nem engedélyezte a keresztelést, mert kikötés volt, hogy a keresztszülőknek katolikusoknak kell lenniük. A keresztszülők, akiket mi választottunk, reformátusok, egy szerető anya és egy tiszteletreméltó apa. Matekoztunk rendesen és sehogy sem jött ki az egy meg egy, azaz két katolikus, ugyanakkor a keresztszülőkhöz is ragaszkodtunk. Nem gondolnám, hogy meg kellett volna magyaráznunk a döntésünket, de kétszeri meghallgatást követően is elutasítottak minket. Luca 3 hónapos volt és nagyon meg szeretttük volna keresztelni. A Jóisten is úgy akarta, hogy a katolikusoktól kijövet, egyenesen a reformátusokhoz beessünk, akik tárt karokkal fogadtak.

„Mi lett volna, ha”...- római katolikus maradok. Nem nyűgöz le a reformátusok nyíltsága, soha sem ismerjük meg milyen nagyszerű református közösség van a közvetlen környezetünkben, nem szeretjük meg annyira a vallást, hogy ne csak egy vallásra, szimpla tradícióra, mint olyanra gondoljunk, hanem valami többre is.

„Mi lett volna, ha”...- nincs elhatározás és akarat a változásra, mert az állandóság a mottónk. A jövőnk döntése volt a kezünkben, lányunknak milyen életvezetést szeretnénk szálni, ezért a különbséget látni, úgy gondolom, mindig célra vezető. És ha ez maga az Úr...? „Mi lett volna, ha” – vajon mi? Ha másképpen döntünk, sohasem tudhatjuk meg. És most már ez nem is számít.

Goller András vagyok, 1981.02.10-én születtem. Apa: Goller András (59) Anya: Migend Klára (59) Testvérek: Goller Csaba (24) és Goller Dóra (22) Lányom: Goller Bianka (11) Gyerekkoromban szerettem volna megkeresztelkedni, de szüleim azt mondták, majd ha idősebb leszek, és még mindig szeretném a keresztséget, akkor keresztelkedjek meg. A lányom (református hittanra járó barátait látva) szintén szerette volna, hogy meg legyen keresztelve. Ezek után kerestünk fel a Rákospalota-Óvárosi Református Gyülekezetet. Miután megbeszéltük, hogy mi kell Bius keresztségéhez, én úgy döntöttem, hogy itt az ideje a régi vágy beteljesítésének. Így jutottam el a konfirmációs órák segítségével az Istenről szóló dolgok megismeréséhez, növekedő hithez. Ez alatt az idő alatt, nagyon sok lelki segítséget kaptam az órákon, melyek bátorítanak a gondok leküzdésében. Ezért hálás vagyok Istennek! Nagyon szépen köszönöm Neki a sok segítséget.

Gyurta Noel vagyok. Születésemről fogva a szomszédos Újpesten élek a családommal. Tanulmányaimat az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen végzem, másodéves biológia-történelem tanárszakos hallgatóként. Szabadidőmben szeretek a természetben lenni, rajzolni és néptáncolni. A gyülekezetbe Simonfi Noémi hozott el, már majdnem két éve. Kissé izgulva, de annál nagyobb kíváncsisággal jöttem el az első istentiszteletemre ide, Rákospalota-Óvárosba. Eredetileg katolikusként lettem megkeresztelve, de nem neveltek katolikus hitben, nem jártunk templomba. Mikor eljöttem ide és legyőztem a félelmem attól, hogy nem tudom, miként zajlik egy istentisztelet, és mit fognak szólni az emberek leomlott bennem a láthatatlan fal. Egy befogadó, barátságos gyülekezettel találkoztam, ahova azóta is szívesen járok.

Hálás vagyok érte, hogy az Úr megszólított, és elhívott engem. Most, Pünkösd alkalmával, hitemben a Szentlélek által megerősítve kérem az Urat: „*Bár a hit szívemben Oly kicsiny, mint mustármag, Mégis bármily gyenge, Szentlelked nevelje, Nevelje fel nagy fának.*” (215. dicséret 4. verse)

Bódás János: Konfirmációra

Meghallgattuk ajkatok szent fogadásait.
Bár Lélek szólott volna benne, s igaz, tiszta hit!
Zúgjátok a harci dalt, mely gyújt és elragad:
"Fel barátim, drága Jézus zászlaja alatt!"

Most még érte lelkesültök, s holnap a világ
táncdalára hajladoztok, mint a gyenge láng.
Holnap már egy másik útra csábít tán a test?
Ködbe vész elöttetek a megváltó kereszt.

Zsenge ifjak, gyenge lányok, bárcsak lelkesen
Krisztus útján járhatnátok mindig győztesen!
Út, Igazság, Élet Ő s nincs benne tévedés,
nélküle a boldogsághoz kincs, tudás kevés.

Véle járva nem kísérhet szégyen és kudarc.
Általa lesz szép az élet, lelkesült az arc.
Tettetekből ne teremjen könny, szitok, se vád,
szolgáljátok Istent, embert és a nép javát.

Tartsatok ki, mert a Sátán támadásra kész.
Eszköze ezer ígéret, vagy gaz cselvetés.
Csak tovább is Jézus tiszta zászlaja alatt,
van hatalma! Megsegít és győzedelmet ad!

Nagy Kornélia: SZENTLÉLEK HÍVÁSA

Nélküled csak könyv a Bibliánk:
Talán szebb, különb, mint sok másik,
De Igévé tüzedtől válik.
Nélküled Jézus ember volt csak
És holtak maradnak a holtak,
De ha tüzed betölthet minket,
Megvilágítja értelmünket,
Látjuk Benne a Fiú- Istent.
Ki értünk odaadott mindent,
S legyőzve halált, bűnt és átkot,
Megváltotta a holt világot,
Hogy aki Megváltónak vallja,
Vele éljen, Ő úgy akarja.
S mi boldog tanúk, valljuk, éljük,
Mert üzenetét már jól értjük...
Jöjj Szentlélek, áradj ki reánk!

Óvárosi Hírmondó

Cím: 1151 Budapest, Kossuth u. 1.

Telefon: 06/1-307-7082

Email: rp-ovaros@bpezak.hu

Bankszámla: 12100011-10044582

Hivatali órák:

Hétfő és szerda: 9-14 óra

Kedd és csütörtök: 14-17 óra

Kiadja:

**a Rákospalota-Óvárosi Református
Egyházközség**

ÁLDOTT PÜNKÖSDI ÜNNEPET KÍVÁNUNK!